

Col·laboracions

ELS AJUNTAMENTS DEL FUTUR, DEMOCRÀTICS O DEMÒCRATES? (I)

Desde fa un temps es deixen sentir veus que demanen repetidament uns Ajuntaments democràtics. Potser vostè, lector, hi haurà afegit la seva.

Tots sabem què volem quan demanem unes institucions democràtiques: unes institucions elegides per el poble i al servei d'aquest.

Analitzem aquesta última frase:

"elegides per el poble". Cada ciutadà major de 18 anys té un vot que otorga lliurement a un candidat o a una llista de candidats. D'aquesta manera el poble diposita la seva confiança en un grup de senyors. Aquest és un procediment democràtic.

"al servei del poble". El poble ja ha triat els seus representants. Què passa a partir d'aquí?

Aquests representants, com segurament haurán deixat ben clar en la corresponent campanya electoral, estan al servei del poble. Es a dir, el poble mana. Per manar ha de donar a conèixer la seva voluntat als qui l'han d'executar. De quina manera té lloc aquesta comunicació? Molt fàcil, el poble va a l'Ajuntament i diu què vol. Però, qui és el poble? La suma de tots els ciutadans? Si és així, no resulta gens pràctic que cada persona faci cua a la porta de l'Ajuntament per donar la seva opinió. La voluntat d'un poble no es la suma de les voluntats individuals, sino que és una voluntat comuna formada per l'aportació de tots i, per tant, és una voluntat matissada, elaborada, no individual, sino col·lectiva. Ara bé, quines són les estructures més adequades per la consecució d'aquesta voluntat col·lectiva? Sense cap dubte el poble

ha d'estar organitzat i, emprant termes sindicals, podríem parlar d'una organització horitzontal i d'una organització vertical. Horitzontalment, per nuclis de població; verticalment, segons la concepció del sistema polític. En el primer cas tindríem les Associacions de Veïns; en el segon cas, els partits polítics. Quina és la millor? En aquest moments és difícil de dir perquè no en tenim prou experiència.

En resum, el poble ha de construir les estructures necessàries que li permetin de comunicar la seva voluntat col·lectiva als qui l'han de dur a terme. Un Ajuntament obert a la recepció d'aquesta voluntat es un Ajuntament democràtic. Si un Ajuntament democràtic deixa de banda la voluntat col·lectiva per seguir els seus propis criteris, com ve succeint generalment, tindrem, en el millor dels casos, un Ajuntament despòtic. També podem tenir un Ajuntament democràtic sense ésser democràtic, però això és molt més difícil.

La deducció és clara: els Ajuntaments han de ser democràtics, però sobre tot, demòcrates.

En el proper article parlarem de:

Ajuntaments polítics o apolítics?

Sobre aquests temes tant polèmics ens agradaria de rebre les opinions de tots.